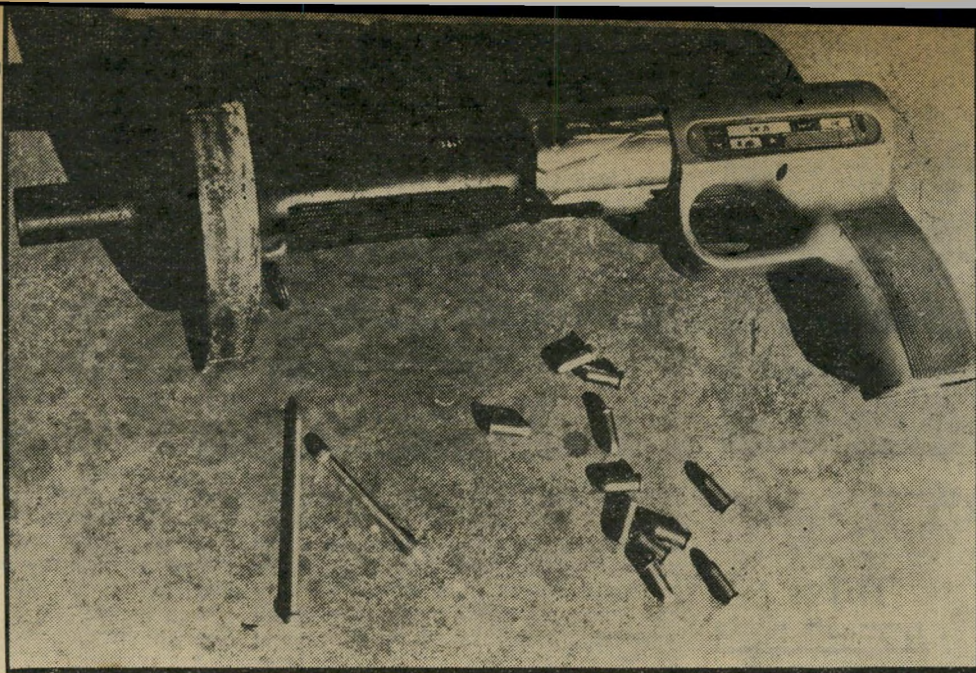

בי"ח ה'מי שפ"ט
קבע שהאהובה
נרצחה. הנאשם
שהודשע טוען:
"אני אהבתי
אותה ועדיין
אוהב אותה!"

רפי פרי (פריינטה) מסר טיוטת מודעת אבל לעורך הדין צבי לידסקי, וביקש מנו לדאוג כי המודעה תתפרסם ביומיהשנה למוותה של "היקרה מכל — אפרת". דקות ספורות אחר-כך הרשיעו שלושת שופטי בית-הדין בשפוט מחוזי בתל-אביב את פרי באשמת רציחתה של אפרת גינגולד. היא היתה יפה, צעירה ומשכילה, וכאשר פגש בה פרי ב-1979, בי מיפעל שבו עבדו שניהם, התאהב בה עד מעל לראש. היא היתה גרויה שה טרייה, ועדיין כאבה את כאב הפרידה והכישלון. הגבר הנאה, שהקדיש לה כל רגע מזמנו והעריץ אותה כאלילה יוונית, היה מזור לנפשה (העולם הזה 2278).

הרומן ביניהם נמשך שנה תמימה, ואז החליט פרי כי הוא חייב לקשור את עתידו באפרת. לשם כך ביקש גט מאשת-נעוריו ואם שני ילדיו. הוא עבר לגור בדירה שכו-

נשק הרצח: אקדח המסמרים והתחמושת שלו

לא איתה ולא בלעדיה

ידי תוספת קלה. אקדח היורה בכל מצב. רפי גם דאג כי הכלי יהיה תמיד חמוש במסמר ודרוך. היה צורך רק בלחיצה קלה על ההדק כדי להפעיל את האקדח. כאשר לא חזרה אפרת לביהוריה ב-14 באפריל '81, דאגו בני-מישפחה, אך לא חשדו כי קרתה טרגדיה נוראה. באותו זמן שכבה אפרת בבית-החולים איכ"ר לוב, במצב אנוש. היא נמצאה שוכבת על הכביש, פצועה ובלתי מוזהה, ולדעת המישטרה היתה קורבן של תאונת-דרכים. את קורות אותה פגישה גורלית ואחרונה גילה רפי. זמן רב אחרי מעצרו, לראשונה היה כאחוז הלם וטען כי נתקף באמנויה, ואינו זוכר דבר על קורות איתו ערב. אחר-כך מסר גירסה לפיה יצאו שניהם ברכב למיסעדה הנמלה ביפו, כדי לאכול ארוחת-ערב ולשוחח עם בעיותיהם. הוא קיווה כי אפרת תחזור אליו, ואף קנה לה לאחרונה מתנה יקרה — שעון שעלה שלושים אלף לירות, ליום-הולדתה. שיחתם הפכה לוויכוח קולני, והיותם במכונית, ליד השעון ביפו החליט לעשות מעשה: הוא שלף את אקדח-המיסמור ואיים כי יהיה רוג עצמו בנוכחותה, כדי לגרום לה סבל: "כיוון שהמצפון יציק לה על שגרמה למותי, וזה יותר נורא ממוות!".

אפרת נבהלה, פתחה בידה אחת את הדלת ובשניה תפסה את אקדחה. כדי למנוע מרפי לבצע את זממו, אולם אז כאשר לחץ על דווית המעצור, נעלמה אפרת מעיניו דרך הדלת הפתוחה, הוא היה בטוח כי היא הצליחה להתייחס. על כן המשיך בנסיעתו. אולם הראיות שהפריכו את גירסתו של רפי באו מפיו של ד"ר בצלאל בלוך, הפאתולוג שערך את ניתוח-הגופה. בחקירה שערכה תובעת שולמית אמיר, סיפר הרופא כי כאשר נפטרה אפרת, כשבוע אחרי הפגיעה, ערך ניתוח ומצא:

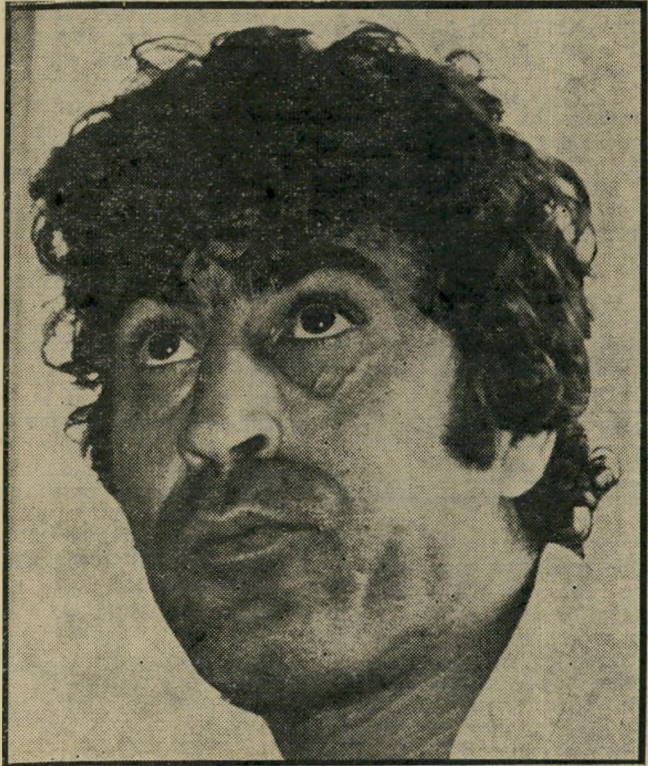

נרצחת גינגולד
ניסתה להרחיקו בעדינות

יצא בחברת נשים אחרות — כאשר טילפנה לדירתו יום אחד ולא מצאה אותו בבית, היתה בטוחה כי הוא מצא בחברת אחרת. ל"אמיתו של דבר היה אז באמבטיה ולא הצליח להרים את הטלפון בזמן.

איים שיתאבד וירה בתיקרה

כאשר ראה רפי כי הפגישות מתעטות ואפרת מתרחקת ממנו, חיפש אותה בביתהוריה, שם התגוררה. אך היא אמרה לו באינטרוקום כי לא יעלה, מכיוון שהוריה שבעו את מריבותיהם ה"תמידיות, וכי היא תרד אליו. הוא נעלב מתשובתה והסתלק. כאשר טילפן אליה שנית, ענתה לו אחר-תה, וטענה כי אפרת אינה בבית והיא אינה יודעת את מקום המצאה. הוא עשה אז דבר נואש. בפברואר 1981, בעודו משוחח עם אפרת בטלפון, נטל את האקדח שהחזיק ברשיון, איים כי יתאבד, ירה בתיקרה, ולא החזיר את השפופרת למקומה. אפרת המודת אגת מיהרה להזעיק מישטרה ו"אמבולנס. כאשר פרצו את דלת דירתו של רפי, לא מצאוהו שם. הוא היה בביתה של אפרת. הציג עצמו כשומר, וערך חיפוש מדוקדק אחריה בכל החדרים. הוא גם איים כי ירצח אותה. המישטרה עצרה אותו והוא נאשם בהתחזות לש"ר יריה ואיומים על אפרת. רפי הודה בכל, ונידון לשלושה חודשי מאסר על-תנאי ואקדחו ניטל ממנו. אחרי מיקרה זה עזבה אפרת את מקום-עבודתם המשותף ומצאה לה עבודה אחרת. רפי המיואש ניסה לגלות את מקום-עבודתה, והשתמש לשם כך בשירותיו של מגלי-עתי-דות — שיח' ידוע ורב. שוב-לא יכול היה לראותה כרצונו ולהתקשר אליה בכל עת. היא פיקחה על מועדי הפגישות, וניסתה להר-

מורשע פרי
"יותר נורא ממוות!"

חיקו ממנה בעדינות, וללא יצירת מצבים קיצוניים. התנהגותה של אפרת, אשר מצד אחד טענה לפניו כי היא רוצה להיפרד ממנו ומצד שני המשיכה להיפגש איתו, עירערו את מצבו הנפשי של רפי. תחת אקדחו, שנלקח ממנו, הכיר את אקדח-המסמרים שהיה ב"רשותו לפעול ככלי-נשק קטלני. אקדח זה, היורה רק כאשר קנהו לחוץ לעבר גוף קשיח, הפך, על-

ולשיגושג כלכלי, ולעזור גם לאחיו המרובים. כל עוד היו אפרת ורפי בגדר נאהבים בסתר, היתה לרומן הילה של מיסתורין ומתק של מים גנובים. אבל כאשר נפתחה הדרך ל"עתידי משותף והרומן הפך גלוי ושיגרתי, הלך וקטן העיין של אפרת בפרשת-האהבים. באוני חברים טען רפי כי סיבת ההתרחקות ביניהם היא קינאתה של אפרת, אשר חשדה בו כי הוא

רה ברחוב רמב"ם בגבעתיים. רפי ואפרת המשיכו לעבוד ב"מיפעל האחים פולק, שם היה רפי חשמלאי ואפרת מזכירה. הרקע של השניים היה שונה לחלוטין. אפרת היתה ילדה מבית כורגני אשכנזי במרכז הארץ, משיכילה ואוהבת קונצרטים, באלט ו"תיאטרון, ואילו רפי נולד למיש"פחת מהגרים יוצאי מארוקו באי-זור-פיתוח. רפי הצליח בכישרונו ובחריצותו להגיע לעמדה אחראית